

Σύλλογος Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καθηγητών (ΣΕΦΚ)

Ο αγώνας για την επαναπρόσληψη της απολυμένης συναδέλφου από το φροντιστήριο «Πρίσμα» συνεχίζεται...

Την Παρασκευή 17 του Ιούνη στις 9.00 π.μ. (κτίριο 5) στα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων, ορίστηκε η εκδίκαση της «αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων περί αναστολής εκτελέσεως» του ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου «Πρίσμα», Βασιλείου Γκούμα, κατά της συναδέλφου και προέδρου του ΣΕΦΚ, Ανδριανής Σμαρνάκη. Με την αίτηση αυτή ο Β. Γκούμας ζητά:

- 1) «Να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα επί τω' τέλει, όπως ανασταλεί η εκτέλεση της υπ' αριθμό 147/2016 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών - Τμήμα Εργατικών Διαφορών, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ως άνω έφεσής μου
- 2) Να εκδοθεί προσωρινή διαταγή που να απαγορεύει στην καθ' ης την εκτέλεση της υπ' αριθμό 147/2016 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών - Τμήμα Εργατικών Διαφορών, ως προς την καταψηφιστική αυτής διάταξη, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της παρούσας και υπό τον όρο της συζήτησης αυτής και
- 3) Να καταδικαστεί η καθ' ης στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη»

Η συγκεκριμένη αίτηση υποβλήθηκε δύο ημέρες μετά την οριστική επίδοση στον Β. Γκούμα της απόφασης 147/2016 (14/01/2016) του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σχετικά με την **αγωγή που είχε καταθέσει η απολυμένη συνάδελφος και πρόεδρος του ΣΕΦΚ, Ανδριανή Σμαρνάκη, κατά του ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου «Πρίσμα» Βασιλείου Γκούμα, με αίτημα την επαναπρόσληψή της.** Η συνάδελφος, η οποία εργαζόταν στο συγκεκριμένο φροντιστήριο για 24 συνεχή έτη, είχε απολυθεί, επειδή προσέφυγε με το σωματείο μας στην Επιθεώρηση Εργασίας, προκειμένου να της καταβληθούν οφειλόμενα δεδουλευμένα περίπου 2 ετών.

Η δικαστική απόφαση, η οποία είναι προσωρινά εκτελεστή (μέσα σε 3 ημέρες από την επίδοσή της), δικαιώνει απολύτως τη συνάδελφο αφού: α) αναγνωρίζει την ακυρότητα της, από 9/5/2014,

καταγγελίας τής σύμβασης εργασίας της, β) υποχρεώνει τον ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου «Πρίσμα» να την επαναπροσλάβει με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, αφού αναγνωρίζει πως η συνάδελφος κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες, γ) απειλεί τον εργοδότη με χρηματική ποινή ύψους 100 ευρώ για κάθε ημέρα άρνησής του να συμμορφωθεί προς την απόφαση και δ) υποχρεώνει τον εργοδότη να καταβάλει στη συνάδελφο το ποσό των 2.977,44 ευρώ, με τους νόμιμους τόκους, το οποίο αφορά μισθούς υπερημερίας, καθώς και αποκατάσταση ηθικής βλάβης. Επίσης, δέχεται την πρόσθετη παρέμβαση του ΣΕΦΚ και επιβάλλει σε βάρος του Β. Γκούμα τη δικαστική δαπάνη όχι μόνο της συναδέλφου (250 ευρώ), αλλά και του σωματείου (140 ευρώ).

Θυμίζουμε ότι στις 3 του Ιούνη 2016 με δικαστική απόφαση **ματαιώθηκε η επανασυζήτηση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων που είχε υποβάλει ο ιδιοκτήτης του φροντιστηρίου «Πρίσμα», Βασίλειος Γκούμας, με την οποία απαιτούσε «να απαγορευθεί στο σωματείο και στους καθ' ων (της απολυμένης συναδέλφου και νυν προέδρου του ΣΕΦΚ, Ανδριανής Σμαρνάκη, του πρώην προέδρου και νυν μέλους του ΔΣ του ΣΕΦΚ, Κλέαρχου Σμυρναίου και του μέλους του ΔΣ του ΣΕΦΚ και εκπροσώπου του σωματείου στο ΔΣ της ΟΙΕΛΕ, Διονύση Αμπάτη), η πραγματοποίηση συγκεντρώσεων έμπροσθεν του φροντιστηρίου και σε ακτίνα περιμετρικά μικρότερη των 200 μέτρων με απειλή χρηματικής ποινής 5.000 ευρώ και προσωπική κράτηση 1 μηνός σε κάθε φυσικό πρόσωπο των καθ' ων για κάθε παραβίαση της εκδοθησομένης απόφασης...».**

Επίσης στις 7 του Οκτώβρη 2014, είχε απορριφθεί η απαίτηση του εργοδότη να εκδοθεί προσωρινή διαταγή για την απαγόρευση έξω από το φροντιστήριο «Πρίσμα» των συγκεντρώσεων του ΣΕΦΚ, ενώ η κύρια υπόθεση εκδικάστηκε στις 5 του Νοέμβρη 2014 χωρίς να εκδοθεί απόφαση για 17 μήνες.

Τέλος, το γεγονός ότι, την ίδια ημέρα (23/5/2016) που επιδόθηκε στον ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου «Πρίσμα» η παραπάνω απόφαση, κατατέθηκε στο πρωτοδικείο -με εντολή του Β. Γκούμα- δικόγραφο έφεσης προκειμένου να εκδικαστεί σε δεύτερο βαθμό η αγωγή της απολυμένης συναδέλφου στις 12/12/2017, οι μηνύσεις που έχει υποβάλει ο εργοδότης κατ' αυτής και κατά του σωματείου και, κυρίως, η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης που δικαιώνει την Ανδριανή Σμαρνάκη συνιστούν αποδείξεις της πρόθεσης του εργοδότη να μην εφαρμόσει την πρωτόδικη απόφαση και, ταυτόχρονα, καταδεικνύουν τη συνέχιση της αδιάλλακτης στάσης του να μην επαναπροσλάβει τη συνάδελφο.

Η υπόθεση αυτή, δεν αποτελεί, μια ακόμη απόλυση ανάμεσα στις εκατοντάδες χιλιάδες των 4 τελευταίων χρόνων.

Αναδεικνύει με τον πιο αυταρχικό τρόπο την επιδίωξη της εργοδοτικής ένωσης, μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων, να προχωρήσουν σε υποτίμηση της εργατικής δύναμης, σε προσλήψεις εργαζομένων χωρίς δικαιώματα, με εικονικά ένσημα, με τζάμπα για τους εργοδότες εργασία, μέσω των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με voucher. Προϋπόθεση για να διαμορφωθεί η συνθήκη αυτή είναι να βρεθούν εκτός χώρων εργασίας όσες/οι υπερασπίζονται την αξιοπρέπειά τους, πιστεύουν στην αξία του συλλογικού αγώνα και της αλληλεγγύης, παλεύουν μαζί με το σωματείο, υλοποιώντας τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων.

Αναδεικνύει το ρόλο του κατασταλτικού μηχανισμού, την ευκολία με την οποία εκδίδονται εισαγγελικές παραγγελίες προς τα αστυνομικά τμήματα για την τρομοκράτηση εργαζομένων είτε με την παρουσία ισχυρών δυνάμεων καταστολής στις εργατικές συγκεντρώσεις έξω από τις επιχειρήσεις των αφεντικών είτε με την «πρόσκληση» στο Α.Τ. της απολυμένης συναδέλφου «*δί' υπόθεσίν της*» είτε με κατασταλτικές δυνάμεις «δέλτα», οι οποίες περικύκλωσαν τα γραφεία του σωματείου μας και άλλων ακηδεμόνευτων πρωτοβάθμιων σωματείων και στη συνέχεια βρίσκονταν έξω από το φροντιστήριο, όπου έγινε η κινητοποίηση, στις 11 του Οκτώβρη 2014, παρά την απόρριψη της απαίτησης του εργοδότη να εκδοθεί προσωρινή διαταγή απαγόρευσης των συγκεντρώσεων.

Αναδεικνύει την ευκολία με την οποία εργοδότες είτε με εισαγγελικές παραγγελίες είτε με μηνύσεις είτε με ασφαλιστικά μέτρα χαρακτηρίζουν παράνομες εργατικές συγκεντρώσεις, λένε ψέματα και μόνο ψέματα, και απαιτούν, με αστυνομική εισαγγελική δικαστική βούλα, να θέσουν εκτός νόμου τον εργατικό αγώνα, μετατρέποντας τους χώρους εργασίας στον ιδιωτικό τομέα σε χώρους δουλοπαροικίας, όπου το αφεντικό πληρώνει και απολύει όποτε γουστάρει γιατί αλλιώς... υπάρχει και ο νόμος!

Αναδεικνύει τον εργασιακό μεσαίωνα των φροντιστηρίων, που οι εργοδότες των φροντιστηρίων έχουν επιβάλει εδώ και δεκαετίες: **συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, εργαζόμενοι χωρίς δικαιώματα**. Όταν ο εργαζόμενος διεκδικεί, συμμετέχει στο σωματείο δεν... απολύεται, απλώς δεν... ανανεώνεται η σύμβασή του, σύμφωνα με το... νόμο. Έτσι ο εργοδότης του φροντιστηρίου «Πρίσμα» απέλυσε τη συνάδελφο Ανδριανή Σμαρνάκη (9/5/2014), η οποία **κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες** της επιχείρησης **24 χρόνια, καθώς αυτή και μόνο αυτή δίδασκε το αντικείμενο της πολιτικής οικονομίας, γιατί διεκδίκησε στην Επιθεώρηση Εργασίας**

ανατολικού τομέα (1/4/2014) και επέβαλε να της καταβάλει 5.700 ευρώ, δεδουλευμένα 2 χρόνων (με μηνιαίο μισθό 270 ευρώ καθαρά), αλλά και γιατί, όπως δήλωσε ο ίδιος στην Επιθεώρηση Εργασίας, δεν αρκέστηκε να προσφύγει στην Επιθεώρηση, πήγε και στο σωματείο της, τον ΣΕΦΚ...

Αναδεικνύει την εργοδοτική ασυδοσία, καθώς ο εργοδότης αρνήθηκε να εφαρμόσει εκτός από την απόφαση της Επιθεώρησης Εργασίας και την απόφαση της Διεύθυνσης Αμοιβής Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας, η οποία στις 13/10/2014, τον κάλεσε: *«εντός 8 ημερών να απαντήσει εγγράφως σχετικά με τους πιθανούς τρόπους επίλυσης της διαφοράς, ώστε να επαναπροσληφθεί η εργαζόμενη»*. Αντίθετα, δήλωσε ότι οι ώρες εργασίας του καθηγητή που έχει προσληφθεί στη θέση της συναδέλφου ήταν 5 ώρες τη βδομάδα, δηλαδή μισθός 200 ευρώ, αλλά ήταν αποφασισμένος να μην την επαναπροσλάβει... Για μισθό 200 ευρώ, όσο τα μισά διδάκτρα 1 μαθητή του φροντιστηρίου, απολύει, υποβάλει μηνύσεις, απαιτεί να απαγορευθούν συγκεντρώσεις στο κέντρο της πόλης...

Αναδεικνύει τον μηχανισμό αλλοτρίωσης του καθηγητή στα φροντιστήρια που για χρόνια «κοινωνικοποιήθηκε» από τα αφεντικά με την κουλτούρα του «περαστικού»: υποτιμημένη εργατική δύναμη, αλλά το αφεντικό *«είναι ξηγημένο και δίνει "ιδιαιτεράκια"...*». Έτσι ο εργοδότης του φροντιστηρίου «Πρίσμα», μετά από **24 χρόνια συνεχούς εργασίας, απέλυσε τη συνάδελφο Ανδριανή Σμαρνάκη, γιατί εκτός της διεκδίκησης να της καταβληθούν τα δεδουλευμένα, όπως δήλωσε ο ίδιος στην Επιθεώρηση Εργασίας, η συνάδελφος αρνήθηκε και να δουλέψει σε συνθήκη μαύρης εργασίας στο σπίτι μαθητή, ικανοποιώντας την απαίτησή του...**

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΕΙΤΑΙ, ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Να εφαρμοστεί τώρα η δικαστική απόφαση

Ο ΣΕΦΚ καλεί σε συγκέντρωση αλληλεγγύης και αντίστασης, την Παρασκευή 17 του Ιούνη στις 8.30 π.μ., στα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων (κτίριο 5)

Καλούμε σωματεία, εργατικές συλλογικότητες, συνελεύσεις γειτονιάς, εργαζομένους και εργαζόμενες, ανέργους και άνεργες, μαθήτριες/τές, φοιτήτριες/ές στη συγκέντρωση ενάντια στην εργοδοτική ασυδοσία, τις εκδικητικές συνδικαλιστικές διώξεις και την ποινικοποίηση της εργατικής διεκδίκησης, για να αποδείξουμε στην πράξη ότι η επιβολή εργασιακού μεσαίωνα στον ιδιωτικό τομέα δεν θα περάσει...